

Resolució 49/2021, de 21 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 591/2020**Administració reclamada:** Ajuntament dels Pallaresos**Informació reclamada:** Accés directe i autònom al registre d'entrades i sortides de l'Ajuntament. Informe jurídic que fonamenti la decisió de l'Ajuntament.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i inadmissió parcial

Resum: Les propostes d'acord que s'hagin formulat durant el procediment de mediació i les eventuais concessions de les parts en les respectives pretensions que s'hi hagin ofert per a l'assoliment d'un acord, només són vinculants si l'acord és finalment subscrit per les parts; cas contrari, els principis d'acord, o els acords parcials sobre l'accés que s'haguessin convingut inicialment, decauen en finalitzar la mediació sense acord, i no vinculen les parts, ni aquesta Comissió, en el procediment ordinari subsegüent, ni condicionen el sentit d'aquesta Resolució, que es pronuncia sobre la pretensió d'accés a la informació en els termes en què es va formular la Reclamació. En els termes en què es formula, la pretensió d'accés telemàtic autònom i directe al registre general és permanent i sense límit temporal, de manera que es projectaria amb caràcter indefinit des del seu reconeixement i de manera discontinua sobre la resta del mandat, el què planteja la inadmissibilitat parcial de la reclamació en relació amb els assentaments registrals futurs. El TRLMRLC que regula el règim jurídic especial d'accés a la informació de les persones regidores, d'acord amb el fonament jurídic 1, no defineix tanmateix el concepte d'informació pública, de manera que, d'acord amb la Disposició adicional primera.2 LTAIPBG, per omplir aquest buit legal correspon aplicar subsidiàriament l'LTAIPBG, que la defineix en el seu article 2.b com aquella informació que és en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. D'acord amb això, l'exercici del dret d'accés a la informació pública queda limitat pel propi concepte a la informació existent i en poder de les administracions en el moment de sol·licitar-la, el que exclou que s'hi puguin emparar les peticions d'informació que s'ha de generar en un futur. En conseqüència, la reclamació s'ha d'inadmetre en relació amb l'accés als assentaments registrals posteriors a la data de la sol·licitud que ara es reclama, i en conseqüència el seu objecte queda reduït als assentaments registrals anteriors a ella, en concret, els inscrits des que es va eliminar l'accés autònom de la persona reclamant al registre general fins al procediment del què porta causa aquesta Reclamació, sens perjudici de què les consideracions jurídiques que es faran seguidament sobre el règim d'accés de les persones regidores al registre d'entrades i sortides de la seva corporació local siguin aplicables als futurs assentaments registrals i, per tant, constitueixin criteris que han d'orientar el capteniment de l'Ajuntament en relació amb el seu futur accés. L'accés de les persones regidores al registre general de la seva corporació s'emmarca en el règim d'accés autoritzat de l'article 164.3 TRLMRLC, d'acord amb el qual només podrà ser desestimat amb base als límits previstos als apartats a i b d'aquest article, el què porta, de fet, a limitar les causes de desestimació a la presència d'informació de l'esfera de la intimitat o que afecti el dret a l'honor o a la pròpia imatge associada a una persona identificada, ja que els supòsits de secret oficial o sumarial no són plausibles en els assentaments registrals. Aquesta Comissió, des de la Resolució 140/2017, de 10 de maig, ha emparat de manera sistemàtica el dret d'accés de les persones regidores a la informació registral, considerant que aquesta informació és rellevant i útil a la seva funció de control del govern municipal, prèvia eliminació de les dades íntimes personals o familiars que afectin el dret a l'honor o a la pròpia imatge, si n'hi ha. D'acord amb el principi de minimització de dades personals, sempre que es puguin s'han d'eliminar de l'accés les dades personals que siguin

excessives per a la finalitat de control (dades de contacte, dades identificatives redundants, com ara el DNI si ja es dona el nom i cognoms). Tanmateix, caldrà tenir en compte criteris de proporcionalitat en l'esforç públic requerit i de prevalença del dret d'accés de les persones regidores quan aquesta eliminació no es pugui realitzar per mitjans automatitzats, de manera que no es podrà aplicar de manera indiscriminada si l'eliminació d'aquestes dades personals excessives no íntimes requereix una intervenció manual que suposi una sobrecàrrega de treball que comprometi el normal funcionament dels serveis municipals, o si suposa endarrerir i dilatar significativament l'accés a la informació, que tractant-se d'un dret fonamental en el cas dels electes, és el bé jurídic que mereix millor protecció, màxim si tenim en compte que es tracta de dades personals de categoria no-especial i de baix o nul impacte en l'esfera de la privacitat, ja que les dades personals de l'esfera íntima, o que afectin al dret a l'honor i a la pròpia imatge no hi han de constar, i en tot cas, si hi consten, ja estan protegides i blindades pel límit regulat a l'article 164.3.a TRLMRLC. A més, el supòsit de cessió de dades personals a tercers al què s'aplica aquest principi de minimització no es dona pròpiament en el cas de l'accés de les persones electes membres de la pròpia corporació local titular i responsable de les dades personals, ja que hi accedeix en tant que membre de la pròpia corporació, i no com a tercer aliè a ella, i les dades personals continuen afectades a l'ús dins l'esfera municipal, sense que estigui autoritzada la seva difusió fora de l'exercici de les funcions pròpies de regidor que legitimen l'accés. Finalment, però no menys important, cal tenir molt en compte que el règim jurídic privilegiat d'accés a la informació de les persones regidores, certament reforçat per la legislació i la jurisprudència en atenció a la vinculació indissoluble de l'accés a la informació amb l'exercici del seu dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE, preveu, en contraprestació a la potència d'aquest dret, un deure de reserva de la informació a la què accedeixin en el seu exercici, o dit d'altra manera, una obligació legal de mantenir-les sota un règim de confidencialitat i dins l'esfera municipal que en garanteix l'adequada protecció. Amb base a tots aquests arguments, aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que l'impacte del principi de minimització de dades personals, quan s'aplica a l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives que constin al registre general de la corporació a la què pertanyen, queda matisat per la potència del dret d'accés dels electes i la protecció derivada del seu deure de confidencialitat, que garanteix que aquestes dades personals no surten de la pròpia esfera municipal que n'és titular i responsable. I, en tot cas, la seva aplicació en aquests casos no pot desconèixer ni vulnerar el dret fonamental dels electes a la participació política, ni entorpir-lo de manera significativa, i ha de ser proporcional a la categoria de dades personals de què es tracta (baix impacte en l'esfera personal, nul en l'esfera íntima), i a l'esforç en recursos públics que comporti eliminar-les. De tal manera que s'haurà de descartar la seva aplicació, per desproporcionada, quan l'eliminació de les dades personals excessives requereixi una tasca ingent i manual dels serveis de la corporació local contrària al seu normal funcionament, i entorpeixi o dilati en el temps de manera considerable l'accés material a la informació de les persones electes. Quant a la forma d'accés, es demana un accés directe i autònom mitjançant connexió telemàtica al registre general, que si bé no resulta exigible legalment a l'Administració, ja que no s'inclou dins dels supòsits d'accés directe de l'article 164.2 TRLMRLC, pot ésser vàlidament acordat per les parts sempre que es garanteixi que no hi consta informació que afecti la intimitat i l'honor, tenint en compte que, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC, la sol·licitud d'accedir-hi només es podria desestimar pels límits establerts en el mateix article, i sempre que es garanteixi mesures de seguretat i el compromís de confidencialitat. En aquest sentit, aquesta Comissió, des del Dictamen 7/2019, ha reconegut que l'accés electrònic i autònom a la informació és una solució pràctica i àgil, que convé als interessos municipal en la mesura en què allibera els seus serveis de la càrrega d'atendre les sol·licituds d'informació dels registres que es puguin plantejar de manera successiva i sistemàtica, i als interessos dels regidors, que poden materialitzar l'accés a la informació en temps real, per bé que amb les cauteles necessàries per garantir la confidencialitat i l'adequada protecció de la informació

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Registre d'entrades i sortides. Informes. Reclamació contra silenci. Mediació sense acord. Règim especial d'accés. Accés directe. Accés telemàtic i

autònom. Dades íntimes o relatives a l'honor. Dades personals excessives. Principi de minimització. Informació existent. Informació futura. Mediació sense acord.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 15 d'octubre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 591/2020, presentada en representació d'un grup municipal contra l'Ajuntament dels Pallaresos, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 de setembre de 2020, una regidora del grup municipal reclamant presenta un escrit al Registre de l'Ajuntament dels Pallaresos en el què exposa que tenien accés al registre general, però que darrerament se'ls havia impedit, i sol·licita "que se'ns doni accés al registre general de l'Ajuntament dels Pallaresos, tant als meus companys com a mi, per tal de complir amb les nostres tasques de regidors. Alhora que sol·licito ens feu arribar o bé Decret d'Alcaldia o bé Informe de Secretaria, amb els fonaments jurídics d'aquesta actuació feta sense avís previ"
3. La Reclamació presentada el 15 d'octubre de 2020 es motiva en què "fa més de dos mesos que la secretària accidental, ... i l'actual alcalde, ... ens han retirat l'accés al registre electrònic de l'ajuntament a mi i als tres companys del grup municipal, sense previ avís i sense notificació ni verbal ni escrita de cap mena. El passat 29/9 presentarem nova reclamació i no hem obtingut cap resposta" i assenyala que necessita aquesta informació per poder dur a terme la seva tasca fiscalitzadora del govern municipal.
4. El 21 d'octubre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 21 d'octubre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament dels Pallaresos i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la

Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament al procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

6. El 10 de novembre de 2020 la GAIP rep l'informe requerit a l'Ajuntament dels Pallaresos, que exposa: "Que en data 22 de setembre de 2020, per part de la Secretària Accidental es va comunicar, mitjançant correu electrònic, a tots els integrants del Grup Municipal Junts per Catalunya, que en referència al Dictamen CNS 25/2020 (doc núm. 1) de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades es procedia a desactivar l'accés al registre de decrets i al registre d'entrada i sortida municipal.

Que fins a la data de comunicació, i segons es desprèn de la documentació que consta a l'expedient (doc núm. 2) els/les regidors/es han tingut accés lliure i total a través de la plataforma d'expedients electrònics GESTIONA a tot el registre d'entrada i sortida, a més del llibre de decrets prèviament al ple, podent accedir als documents i, per tant a totes les dades personals" i conclou que: "Actualment l'Ajuntament es troba treballant per implantar un sistema d'accés a la informació per tal que els representants municipals puguin accedir amb totals garanties legals."

En l'expedient relatiu a la sol·licitud remès per l'Ajuntament hi figura el Dictamen de l'APDCAT relatiu a la consulta CNS 25/2020 al què fa referència. A la vista de què l'APDCAT ja s'ha pronunciat sobre la qüestió objecte de reclamació, a consulta de l'Ajuntament reclamant, i que consta a l'expedient aquest dictamen, aquesta Comissió no ha demanat l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG, que resultaria redundant.

7. El 12 de novembre de 2020 es convoca la primera sessió de mediació per al dia 20 de novembre a les 09:30 hores, que es celebra per mitjans electrònics. En ella, l'Ajuntament ofereix un accés sistematitzat amb periodicitat setmanal sense necessitat de sol·licitud prèvia per part de les persones regidores, que no és acceptat per la part reclamant que manté la pretensió d'accés telemàtic, autònom i permanent al registre. Atesa la pervivència de la discrepància i la impossibilitat d'assolir un acord, el vocal mediador finalitza el procediment de mediació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la

Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les

entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la mediació el vocal mediador de la GAIP ha constatat que l'acord de les parts no és possible, i d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, ha donat per finalitzada la mediació. Per tant, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte de reclamació.

Les propostes d'acord que s'hagin formulat durant el procediment de mediació i les eventuais concessions de les parts en les respectives pretensions que s'hi hagin ofert per ares a l'assoliment d'un acord, només són vinculants si l'acord és finalment subscrit per les parts; cas contrari, els principis d'acord, o els acords parcials sobre l'accés que s'haguessin convingut inicialment, decauen en finalitzar la mediació sense acord, i no vinculen les parts, ni aquesta Comissió, en el procediment ordinari subsegüent, ni condicionen el sentit d'aquesta Resolució, que es pronuncia sobre la pretensió d'accés a la informació en els termes en què es va formular la Reclamació.

3. Sobre la inadmissibilitat parcial de la reclamació

La reclamació pretén obtenir, en primer lloc, l'accés telemàtic al registre general. Aquest accés, segons l'escrit de reclamació, els era permès anteriorment, però dos mesos abans de la reclamació, presentada el 15 d'octubre de 2020, s'hauria interromput. En els termes en què es formula, la pretensió d'accés telemàtic autònom i directe al registre general és permanent i sense límit temporal, de manera que es projectaria amb caràcter indefinit des del seu reconeixement i de manera discontinua sobre la resta del mandat, el què planteja la inadmissibilitat parcial de la reclamació en relació amb els assentaments registrals futurs.

El TRLMRLC que regula el règim jurídic especial d'accés a la informació de les persones regidores, d'acord amb el fonament jurídic 1, no defineix tanmateix el concepte d'informació pública, de manera que, d'acord amb la Disposició addicional primera.² LTAIPBG, per omplir aquest buit legal correspon aplicar subsidiàriament l'LTAIPBG, que la defineix en el seu article 2.b com aquella informació que és en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. D'acord amb això, l'exercici del dret d'accés a la informació pública queda limitat pel propi concepte a la informació existent i en poder de les administracions en el moment de sol·licitar-la, el que exclou que s'hi puguin emparar les peticions d'informació que s'ha de generar en un futur.

En conseqüència, la reclamació s'ha d'inadmetre en relació amb l'accés als assentaments registrals posteriors a la data de la sol·licitud que ara es reclama, i en conseqüència el seu objecte queda reduït als assentaments registrals anteriors a ella, en concret, els inscrits des que es va eliminar l'accés autònom de la persona reclamant al registre general fins al procediment del què porta causa aquesta Reclamació, sens perjudici que les consideracions jurídiques que es faran seguidament sobre el règim d'accés de les persones regidores al registre d'entrades i sortides de la seva corporació local siguin aplicables als futurs assentaments registrals i, per tant, constitueixin criteris que han d'orientar el capteniment de l'Ajuntament en relació amb el seu futur accés.

4. Sobre el règim d'accés directe i autònom al registre general

La reclamació demana l'accés directe i autònom al registre general, a través de la connexió telemàtica a l'aplicatiu electrònic del registre. D'entrada, cal advertir que aquesta forma d'accés directe i autònom no està prevista a la legislació de règim local catalana per al registre d'entrades i sortides, a diferència de la valenciana, que ho preveu en l'article 128.2.c de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana.

L'article 164.2 TRLMRLC determina un règim d'accés directe a la informació de les persones regidores que tenen funcions delegades en relació amb els assumptes de la seva responsabilitat, i als membres dels òrgans col·legiats en relació amb els assumptes que s'hi ha

de tractar, a més dels supòsits d'informació que ja estaria a l'abast de qualsevol persona aliena a la corporació. I l'apartat 4 del mateix article 164 TRLMRLC fa referència a " l'obligació de facilitar a tots els membres de la corporació la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria", que s'ha d'interpretar com el reconeixement a tots els regidors i regidores, tinguin o no funcions delegades o siguin o no membres d'aquell òrgan col·legiat, d'un règim d'accés directe i autònom -és a dir, sense necessitat d'autorització de l'Alcalde- però en aquest cas limitat als expedients relatius als assumptes a tractar pels òrgans col·legiats, a partir del moment en què s'incloquin a l'ordre del dia, i en endavant.

L'accés al registre no està expressament inclòs en el règim d'accés directe de l'article 164.2 TRLMRC, motiu pel qual és d'aplicació el règim d'accés autoritzat de l'article 164.3 TRLMRLC, que preveu que "En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

- a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.
- b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial."

Per tant, l'accés de les persones regidores al registre general de la seva corporació s'emmarca en el règim d'accés autoritzat de l'article 164.3 TRLMRLC, d'acord amb el qual només podrà ser desestimat amb base als límits previstos als apartats a i b d'aquest article, el que porta, de fet, a limitar les causes de desestimació a la presència d'informació de l'esfera de la intimitat o que afecti el dret a l'honor o a la pròpia imatge associada a una persona identificada, ja que els supòsits de secret oficial o sumarial no són plausibles en els assentaments registrals.

Aquesta Comissió, des de la Resolució 140/2017, de 10 de maig, ha emparat de manera sistemàtica el dret d'accés de les persones regidores a la informació registral, considerant que aquesta informació és rellevant i útil a la seva funció de control del govern municipal, prèvia eliminació de les dades íntimes personals o familiars que afectin el dret a l'honor o a la pròpia imatge, si n'hi ha.

El Dictamen 7/2019 de la GAIP ho expressava en aquests termes: "El dret dels i de les electes locals a la informació municipal és un dret especialment reforçat, més intens que el reconegut per l'LTAIPBG a la ciutadania en general, ja que els límits que poden justificar-ne la denegació són substancialment més acotats que els previstos pels articles 21, 23 i 24 LTAIPBG: únicament els relatius a la protecció de secrets oficials o sumarials i de l'honor, la intimitat

personal i familiar i la pròpia imatge, conceptes aquests últims vinculats al de dades personals, si bé més proper al d'algunes dades personals especialment protegides, que a les dades personals generals. És a dir, i en relació amb el límit de la protecció de dades personals, que és el que pot concórrer en aquest cas, es pot entendre que l'article 164 TRLMRLC proporciona als membres de l'Ajuntament l'autorització legal requerida per l'article 11.2.a de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), per accedir a informació que contingui dades d'aquesta naturalesa, llevat d'aquelles que puguin afectar l'honor, la intimitat personal i familiar i la pròpia imatge. (...)"

D'altra banda, cal recordar que, de fet, la presència en els assentaments registrals d'informació que afecti la intimitat o l'honor de les persones físiques és contrària als principis de protecció i tractament de les dades personals de categoria especial, que exigiria evitar-ne una sobreexposició innecessària i requeriria que els assentaments es redactessin directament amb una formulació genèrica del camp registral destinat a l'assumpte que evités donar informació concreta de l'esfera íntima o que afectés l'honor (com per exemple, les referències a situacions concretes de dependència, vulnerabilitat, salut o el detall d'infraccions si afecten l'honor o la intimitat, que haurien de ser substituïdes per referències genèriques a categories d'assumptes com ara serveis socials, sancions, salut, etc). I per tant, sempre que el personal del registre tingui la cura adequada i exigible en el tractament de les dades personals evitant fer-hi constar informació de l'àmbit de la intimitat o que afecti l'honor, l'accés a aquests assentaments per part dels membres de la Corporació no podria ser desestimat, ni requeriria d'una tasca d'elaboració prèvia per eliminar-hi la informació afectada pel límit de l'article 164.3.a TRLMRLC.

Quan a la resta de dades personals no-íntimes que hi constin, tot i no estar afectades pels límits del règim jurídic aplicable als electes locals de l'article 164.3 TRLMRLC, seria aconsellable eliminar-les si són excessives o irrelevantes per a la finalitat de l'accés, que és l'exercici de les funcions de les persones regidores. Així ho preveu el principi de minimització de dades personals establert a l'article 4 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD). Aquest principi estableix, com a criteri general que ha d'inspirar la cessió de dades personals, que cal evitar la desprotecció i comunicació de dades personals que no siguin necessàries i adequades per a la finalitat que legitima la cessió. En el cas que ens ocupa, la finalitat que legitima la cessió de dades personals és la funció dels electes locals, de control de l'actuació municipal, entès en sentit ampli, sense que es pugui limitar a un àmbit de responsabilitat concret sinó que es projecta sobre una àmplia gama d'assumptes relacionats amb la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de

1998), ni s'hagi de justificar o al·legar per la persona regidora, ja que d'acord amb la jurisprudència, s'ha de presumir existent (STS de 5 de novembre del 2000).

D'acord amb el principi de minimització de dades personals, sempre que es pugui s'han d'eliminar de l'accés les dades personals que siguin excessives per a la finalitat de control (dades de contacte, dades identificatives redundants, com ara el DNI si ja es dona el nom i cognoms). Tanmateix, caldrà tenir en compte criteris de proporcionalitat en l'esforç públic requerit i de prevalença del dret d'accés de les persones regidores quan aquesta eliminació no es pugui realitzar per mitjans automatitzats, de manera que no es podrà aplicar de manera indiscriminada si l'eliminació d'aquestes dades personals excessives no-íntimes requereix una intervenció manual que suposi una sobrecàrrega de treball que comprometi el normal funcionament dels serveis municipals, o si suposa endarrerir i dilatar significativament l'accés a la informació, que tractant-se d'un dret fonamental en el cas dels electes, és el bé jurídic que mereix millor protecció, màxim si tenim en compte que es tracta de dades personals de categoria no-especial i de baix o nul·l impacte en l'esfera de la privacitat, ja que les dades personals de l'esfera íntima, o que afectin al dret a l'honor i a la pròpia imatge no hi han de constar, i en tot cas, si hi consten, ja estan protegides i blindades pel límit regulat a l'article 164.3.a TRLMRLC.

A més, el supòsit de cessió de dades personals a tercers al que s'aplica aquest principi de minimització no es dona pròpiament en el cas de l'accés de les persones electes membres de la pròpia corporació local titular i responsable de les dades personals, ja que hi accedeix en tant que membre de la pròpia corporació, i no com a tercer aliè a ella, i les dades personals continuen afectades a l'ús dins l'esfera municipal, sense que estigui autoritzada la seva difusió fora de l'exercici de les funcions pròpies de regidor que legitimen l'accés. Finalment, però no menys important, cal tenir molt en compte que el règim jurídic privilegiat d'accés a la informació de les persones regidores, certament reforçat per la legislació i la jurisprudència en atenció a la vinculació indissoluble de l'accés a la informació amb l'exercici del seu dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE, preveu, en contraprestació a la potència d'aquest dret, un deure de reserva de la informació a la què accedeixin en el seu exercici, o dit d'altra manera, una obligació legal de mantenir-les sota un règim de confidencialitat i dins l'esfera municipal que en garanteix l'adequada protecció.

Sobre la base de tots aquests arguments, aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que l'impacte del principi de minimització de dades personals, quan s'aplica a l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives que consten al registre general de la corporació a la què pertanyen, queda matisat per la potència del dret d'accés dels electes i la protecció derivada del seu deure de confidencialitat, que garanteix que aquestes dades personals no surten de la pròpia esfera municipal que n'és titular i responsable. I, en tot cas, la

seva aplicació en aquests casos no pot desconèixer ni vulnerar el dret fonamental dels electes a la participació política, ni entorpir-lo de manera significativa, i ha de ser proporcional a la categoria de dades personals de què es tracta (baix impacte en l'esfera personal, nul en l'esfera íntima), i a l'esforç en recursos públics que comporti eliminar-les. De tal manera que s'haurà de descartar la seva aplicació, per desproporcionada, quan l'eliminació de les dades personals excessives requereixi una tasca ingent i manual dels serveis de la corporació local contrària al seu normal funcionament, i entorpeixi o dilati en el temps de manera considerable l'accés material a la informació de les persones electes.

La Resolució 751/2020, de 10 de desembre, pondera l'efecte del principi de minimització de dades personals en un supòsit en què, segons feia constar l'Ajuntament de Centelles, l'eina de suport a la gestió del registre no permetia la funcionalitat d'eliminar dels llistats d'assentaments de forma automatitzada els camps amb dades personals excessives: "(FJ3): ... Per tant, l'objecció de l'Ajuntament s'ha d'entendre centrada en les dades personals que constin als assentaments registrals que no siguin de categoria especial, però que resultin excessives per a la finalitat de l'accés (adreça, correu electrònic, telèfon) o redundants en relació amb la identificació de la persona física (DNI), que, d'acord amb la finalitat de l'accés i el principi de minimització de dades personals (article 4 RGPD) s'haurien d'excloure de l'accés, per no ser rellevants ni necessàries per a la finalitat legal que legitima la cessió d'aquestes dades, que és el control de l'acció municipal.

El que es planteja arran de l'al·legació de l'Ajuntament és, si en aquest cas concret -en què, sorprenentment, el programari informàtic de gestió del registre d'entrades i sortides de l'Ajuntament no disposa d'una funcionalitat bàsica d'extracció selectiva dels camps dels assentaments registrals-, la ponderació entre el dret d'accés i el principi de minimització en la cessió de dades personals ha de donar un altre resultat, tenint en compte que, en aquest cas, l'exigència d'aquest principi, que portaria a excloure les dades no rellevants per a la finalitat del control, té un efecte pràctic de limitació o d'obstaculització del dret dels electes a accedir al registre.

Cal recordar, en aquest sentit, que la restricció a l'accés de les persones regidores a les dades personals excessives o redundants que constin en els assentaments registrals (DNI i dades de contacte) no prové del catàleg de límits aplicables als electes -que, d'acord amb la DA Primera.2 LTAIPBG, i tal i com ja s'ha establert en el fonament jurídic primer d'aquesta resolució, no són els límits dels articles 21 a 24 LTAIPBG, sinó els previstos a l'article 164.3 TRLMRLC, entre els quals no s'hi compta el de la protecció de dades personals, sinó únicament aquella informació que comporti una ingerència en la intimitat o l'honor, i no sembla raonable considerar que les dades d'identificació o de contacte s'hi puguin incloure- sinó d'un principi general de la normativa de protecció de dades personals que ha d'inspirar l'actuació

dels responsables del tractament de dades personals, i que s'orienta a evitar la difusió externa i injustificada de dades personals si no són adequades i necessàries per a la finalitat que justifica el tractament. En aquest cas, l'accés dels regidors a les dades personals que constin en els documents incorporats o sortints dels registres municipals es justifica en l'exercici adequat de les seves funcions (article 164.1 TRLMRLC) i la base jurídica que legitima aquest tractament de dades personals és l'obligació legal de l'Ajuntament de garantir l'accés dels seus membres a la informació de la seva corporació, sense obstacles (article 6.1.c i 6.3 RGPD) i d'acord amb les condicions i finalitats previstos en aquella base jurídica que ha legitimat el tractament (article 164 TRLMRLC), que, com ja s'ha vist, només exclou les dades que afectin a la intimitat i a l'honor, permetent l'accés a la resta de dades personals si resulten adequades i rellevants per a l'exercici de la seva funció de control i impuls de l'acció de govern municipal.

Convé també recordar que l'accés a aquestes dades personals excessives o redundants es produiria sota un deure de confidencialitat imposat per la legislació de règim local com a contrapès de l'exorbitant potència del dret d'accés dels electes (article 164.6 TRLMRLC), que no en podran fer difusió externa ni un ús diferent del què ha justificat l'accés, que és el control de l'activitat del govern municipal. En aquest sentit, l'accés al registre per part dels electes es duu a terme de forma que es garanteix jurídicament que les dades personals es queden i es mantenen en la mateixa esfera interna de la corporació, la qual cosa qüestiona que es pugui parlar, pròpiament, d'un tractament o cessió de dades a tercers ja que els regidors són part del propi Ajuntament, i en tot cas, minimitza, si no anul·la, el dany real en el dret a la protecció de dades dels afectats que derivaria de la cessió de dades personals als regidors i regidores, ja que les dades es mantenen i no surten de l'àmbit del responsable del fitxer, que és l'Ajuntament.

Per tant, les dades personals la protecció de les quals es confronta amb el dret d'accés dels electes als assentaments registrals, no són dades legalment excloses en el règim especial d'accés (dades íntimes o que afectin l'honor) sinó dades personals poc invasives, que resulten inadequades no perquè hagin de merèixer una especial protecció jurídica atesa la seva condició i categoria, sinó pel fet de no aportar informació rellevant per a la finalitat de control municipal (dades de contacte), o redundant per a la identificació de les persones que ja s'ha obtingut (DNI en relació amb el nom i cognoms), la qual cosa aconsella evitar que siguin exposades innecessàriament, sempre que sigui possible. En aquest cas, l'Ajuntament declara que l'eliminació d'aquestes dades no li resulta possible de forma automatitzada i sense una tasca d'elaboració que col·lapsi els serveis municipals i retardi i obstaculitzi el dret dels electes a una consulta àgil dels registres, i per tant, en aquestes circumstàncies concretes, s'ha d'escollir quin dret mereix millor protecció jurídica: si el dret a la protecció de dades personals de baixa intensitat evitant la cessió de dades redundants de les ja obtingudes, dins del propi

àmbit municipal intern i sota deure de confidencialitat, o el dret d'accés de les persones regidores que, aquest sí, mereix una especial protecció jurídica en el nostre marc legal.

Efectivament, el dret a la informació dels electes, en la mesura en què està vinculat al dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE, és un dret reforçat i fonamental, que ha de ser preservat i garantit escrupolosament. En aquest sentit s'ha pronunciat reiteradament la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en manifestar que l'exercici del dret a la representació política de l'article 23.2 CE no només empara l'accés al càrrec, sinó la permanència en ell sense obstacles que n'impedeixin l'exercici de funcions (STC 220/1991 ECLI:ES:TC:1991:220), i que el dret a la informació dels electes abasta tant el dret a demanar informació com a obtenir-la (STC 203/2001 ECLI:ES:TC:2001:203).

Cal considerar, igualment, la jurisprudència del Tribunal Suprem, de no limitar l'àmbit material del dret d'accés a les funcions o representacions de l'electe en la corporació local, sinó considerar-lo aplicable a qualsevol informació de l'acció local. Així, el TS ha establert ja la doctrina de considerar que el dret fonamental a la participació efectiva en l'actuació pública es manifesta en una àmplia gama d'assumptes concrets, entre els quals, el dret a la fiscalització de les actuacions municipals i les funcions de control (STS de 9 de maig de 1998), i que els electes no han de justificar un motiu o funció específica directa i concretament connectat amb la informació a la qual volen accedir (STS de 5 de novembre del 2000), emparant que, fins i tot, pugui convenir-los no dir per a què volen la informació a fi de no desvetllar les seves estratègies d'actuació política (STS de 26 de juny de 1998 i de 27 de novembre de 2000), de forma que no es pot imposar a l'electe la càrrega de justificar o demostrar la relació entre la informació sol·licitada i les seves funcions, sinó que correspon, en tot cas, a la Corporació local que desestimi l'accés a la informació per no tenir relació amb la funció institucional de l'electe i perseguir un interès o benefici personal o de terceres persones, la càrrega de la prova (STS de 12 de novembre de 1999).

D'aquesta jurisprudència se'n desprèn que el dret d'accés d'un electe a la informació de la pròpia corporació és un dret indestriable i inherent al dret fonamental a la participació política, i com a tal s'ha de protegir i garantir, en tant que serveix a la finalitat de participació de la ciutadania (a través dels seus electes) en els assumptes públics i de control de l'acció del govern municipal, que és l'essència de la seva funció institucional. I l'exercici d'aquesta funció de participació i control del govern municipal legitima un dret d'accés a tota la informació municipal amb una potència i vigor inequívocament reforçats, essent l'accés al registre d'entrades i sortides una informació especialment idònia per a l'exercici d'aquesta funció per part de les regidores i regidors de l'oposició.

Tenint tot això en compte, cal concloure que el règim jurídic especial d'accés de les regidores i regidors no pot ser limitat per qualsevol dada personal, sinó exclusivament per les que afectin a

l'honor i a la intimitat (article 164.3.a TRLMRLC), concepte aquest que no es pot equiparar, sense més, a qualsevol dada de l'esfera privada, com el DNI o el domicili privat, i que, en tot cas, no es pot aplicar a les dades de contacte si són de l'esfera professional. Per tant, tot i que, en general, resulta adequat al principi de minimització de dades personals eliminar prèviament a l'accés el DNI i les dades de contacte que figurin en els assentaments registrals, quan l'eliminació d'aquestes dades suposi una tasca d'elaboració manual que col·lapsi el servei municipal i entorpeixi o retardi l'accés dels electes locals a la informació dels Registres, es permetrà la consulta sense l'omissió d'aquestes dades, sota el règim de confidencialitat i amb el deure de reserva previst a l'article 164.4 TRLMRLC.

Tot això sens perjudici del deure de la corporació local de cercar i proveir-se de mitjans tecnològics adequats per tal de fer compatibles el dret d'accés dels electes i el principi de minimització de dades personals al més aviat possible.”

D'acord amb l'exposat en aquest fonament jurídic i en l'anterior, cal estimar parcialment la reclamació i declarar el dret d'accés de les persones regidores als registres d'entrades i sortides des de la data en què es va impedir l'accés telemàtic fins a la data del procediment que porta causa d'aquesta reclamació, prèvia eliminació de la informació íntima o que afecti l'honor si n'hi consta als camps establerts a l'article 153 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat pel Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre (ROF), apartats 1.e i h i 2.f i h (extracte del contingut i observacions), així com de les dades personals excessives si es poden eliminar de l'accés per mitjans automatitzats.

L'accés a la informació que s'inscriu en el futur en aquest registre general s'haurà d'ajustar a aquests termes i condicions, si bé no pot ser emparada directament per aquesta Resolució en ser inadmissible la reclamació d'informació futura.

Quant a la forma d'accés, es demana un accés directe i autònom mitjançant connexió telemàtica al registre general, que si bé no resulta exigible legalment a l'Administració, ja que no s'inclou dins dels supòsits d'accés directe de l'article 164.2 TRLMRLC, pot ésser vàlidament acordat per les parts sempre que es garanteixi que no hi consta informació que afecti la intimitat i l'honor, tenint en compte que, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC, la sol·licitud d'accedir-hi només es podria desestimar pels límits establerts en el mateix article, i sempre que es garanteixi mesures de seguretat i el compromís de confidencialitat. En aquest sentit, aquesta Comissió, des del Dictamen 7/2019, ha reconegut que l'accés electrònic i autònom a la informació és una solució pràctica i àgil, que convé als interessos municipals en la mesura en què allibera els seus serveis de la càrrega d'atendre les sol·licituds d'informació dels registres que es puguin plantejar de manera successiva i sistemàtica, i als interessos dels regidors, que poden materialitzar l'accés a la informació en temps real, per bé que amb les cauteles necessàries per garantir la confidencialitat i l'adequada protecció de la informació. Així

s'estableix en el FJ4 del Dictamen 7/2019 en relació amb la informació d'accés directe de les persones regidores, en uns termes tanmateix aplicables a l'accés electrònic al registre general: "No hi ha actualment cap llei que així ho obligui i per tant dependrà de cada Ajuntament (de la seva voluntat i de la realitat dels seus mitjans i recursos tecnològics) la possibilitat que els seus membres puguin accedir autònomament i per mitjans telemàtics a la documentació relativa als assumptes del Ple o, si s'escau, de l'altre òrgan col·legiat.

En qualsevol cas, la posada en pràctica de l'accés telemàtic i autònom a la documentació considerada als paràgrafs anteriors s'ha de fer amb les cauteles necessàries per evitar el risc de què amb ell es pugui difondre indegudament informació pública, especialment la que sigui afectada per límits legals al dret d'accés que podrien impedir que la ciutadania en general pogués accedir-hi. Tal com s'ha dit més amunt, els membres dels ajuntaments tenen un dret reforçat d'accés a la informació de l'administració respectiva, del que només en resten excloses les dades relatives a la intimitat de les persones i les afectades per secret oficial o sumarial. Caldria evitar, per tant, que la informació a la que legítimament poden accedir els membres de l'Ajuntament, però que no estaria a l'abast d'una persona del carrer, pugui ser difosa a terceres persones pels membres de l'Ajuntament que hagin pogut obtenir-la. Hi poden haver diverses maneres d'adoptar les mesures cautelars pertinents per aconseguir-ho: recordar als electes el deure de confidencialitat que els imposa l'article 164.6 TRLMRLC i advertir-los de la responsabilitat que podrien incórrer en cas d'incomplir-lo, facilitar-los únicament consulta sense còpia de la informació a la que no podrien accedir persones que no tinguessin la condició d'electes, etc. En tot cas, la modalitat d'accés telemàtic ha de tenir en compte aquestes cauteles, i adoptar les mesures adequades a aquests mitjans per aplicar-les."

En la mesura en què l'accés telemàtic a l'aplicatiu del registre permeti oferir aquesta garantia de respecte dels límits establerts a l'article 164.3 TRLMRLC i ofereixi seguretat en relació amb l'acreditació de que els seus usuaris són persones regidores, sota el deure de confidencialitat, res impedeix a les parts pactar que l'accés al registre general es materialitzi d'aquesta manera. En aquest cas, seria convenient aplicar als permisos d'accés telemàtic a l'aplicatiu del registre general una discriminació negativa dels camps relatius als assentaments que continguin dades personals excessives (dades de contacte i dades redundants d'identificació) per evitar l'accés a les dades personals excessives, però si tanmateix aquesta discriminació no es pot fer de manera automatitzada i aplicar-la requereix una tasca manual que col·lapsi el normal funcionament dels serveis municipals i produeix una dilació significativa en l'accés material de les persones regidores, se'n permetrà l'accés amb l'advertiment del deure de confidencialitat i la responsabilitat de no fer-ne difusió ni ús fora de l'àmbit municipal.

5. Sobre l'accés al document on es reculli la fonamentació jurídica de la decisió d'eliminar l'accés automàtic al registre general.

La segona pretensió de la sol·licitud que ara es reclama era accedir al Decret d'Alcaldia o bé l'informe de Secretaria on es fonamenti jurídicament haver-los exclòs de l'accés al Registre general de què abans gaudien. Aquest document, si existeix, és informació pública, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG i no resultant-hi aplicable cap dels límits previstos a l'article 164.3 TRLMRLC, cal estimar-ne l'accés.

Per al cas que no existeixi cap decret d'Alcaldia ni informe de Secretaria sobre la matèria, aquest procediment no empara la pretensió de que s'elabori de nou per satisfer la sol·licitud, i per tant, sens perjudici que pugui trobar empara en altres previsions de la normativa de règim local, la petició d'elaboració d'informe és inadmissible en aquest procediment.

Nogensmenys, considerant que l'Ajuntament, de manera expressa, s'ha remès al Dictamen de l'APDCAT CNS25/2020 per justificar la seva decisió de desactivar l'accés al registre d'entrada i sortida municipal, resulta adequat proporcionar-ne còpia.

Per l'exposat, s'estima la reclamació en aquest punt i es declara el dret del grup reclamant a obtenir el Decret d'Alcaldia o l'Informe de Secretaria que justifiquin jurídicament la decisió de restringir l'accés al registre general, si existeix, i subsidiàriament al Dictamen CNS 25/2020 de l'APDCAT en què l'Ajuntament va motivar la seva decisió d'eliminar l'accés directe al registre general.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article

49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de gener de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a:
 - a) Obtenir la informació relativa als assentaments registrals inscrits des que es va acordar impedir-ne l'accés autònom i telemàtic fins a l'inici del procediment que porta causa d'aquesta reclamació, prèvia eliminació, si n'hi ha, de les referències a la informació de l'àmbit de la intimitat o que afecti el dret a l'honor i a la pròpia imatge. S'evitarà, igualment, facilitar dades personals excessives (dades redundants d'identificació i dades de contacte), si és possible eliminar-les automatitzadament.

L'accés es podrà realitzar per mitjans autònoms i telemàtics si ho acorden les parts, sempre que es pugui garantir l'adequada protecció d'aquesta informació íntima i sota el deure de reserva de la persona reclamant.
 - b) El Decret d'Alcaldia o l'Informe de Secretaria que fonamenti jurídicament la decisió de restringir l'accés dels regidors al registre general, o si no existeixen, el Dictamen CNS 25/2020 de l'APDCAT en què l'Ajuntament va motivar la seva decisió d'eliminar l'accés directe al registre general dels regidors.
2. Inadmetre parcialment la reclamació en relació amb l'accés als assentaments registrals produïts posteriorment, per ser informació de futur que no es troba en poder de l'administració i, com a tal, no es pot considerar informació pública.
3. Requerir a l'Ajuntament d'Els Pallaresos a lliurar la informació indicada a l'apartat anterior dins del termini de deu dies.

4. Informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 591/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.